

మనవిగడ

1

వ్రండాలో కుర్చీలో కూర్చొని సిగరెట్లు పీలుస్తూ విచారంగా ఉన్న వినోదబాబు ఏదో ఒక నిర్ణయానికి వచ్చినట్లుగా లేచి "జానకి" అంటూ లోపలికి వచ్చాడు.

"ఏమిటండీ" త్రాగుతూన్న కాఫీగ్లాసు చేతిలో పట్టుకొని వంటింట్లోంచి బయటికి వచ్చింది జానకి.

"కాఫీ పూరి చేసిరా" - వచ్చి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు వినోదబాబు. ఇంకొక సిగరెట్లు తీసి పూరియైన మొదటి సిగరెట్లతో ముట్టించాడు. రెండుదములు గట్టిగా లాగాడు. కాఫీ ముగించి వచ్చేసింది జానకి.

"ఇంకా ఏమైనా అమ్మటానికి వీలైన వస్తువులున్నాయా జానకి ఇంట్లో?" యద్ద కంఠంతో అడిగాడు.

"ఇప్పుడేమంత అవసరం కలిగిందండీ?" ఆశ్చర్య చకితురాలై అడిగింది. "అయినా ఎలంజేగా ఫస్టుతారీకు?"

"నువకు ఫస్టుతారీకు వస్తుందంటే విచారమేగాని సంతోషమేకదా? జానకి! నా విదు సంకల్పరాల సర్వీసులో వచ్చిన తీరం వచ్చినట్లు తీసుకోవటమేగాని ఒక్క నిద్రయినా చేసేందా మనయింట్లో" - పొంగి వస్తూన్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ పలికాడు "ఇంకా మన జీవయాత్ర సాగటం మరలమే వనిపిస్తూంది జానకి!"

"ఈ రెండు రోజుల్లోనే అంత ప్రాణం మీదికి ఏమి వచ్చిందండీ!"

"ఒకటవతారీకు రెండు రోజుల్లోనే వస్తుందని ఆశేకాని సగం బాకీలైనా తీర్చటానికి సరిపోవుకదా ఆ వచ్చే నూరు రాళ్లు!"

"కానీయండి రోజులెప్పుడూ యిలాగే వుంటాయా?"

"ఆ ఆశతోనే జీవిస్తున్నా నింతవరకు. నిన్ననేగా అన్నయ్య దగ్గరనుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. యీ సంవత్సరం పంటకూడా బాకీలక్రింద జమకట్టవలసిందేనని."

"అసలు విషయమేమిటండీ యింతకు?"

"ఏమిటి! చిలరకొట్టు కొలయ్య ప్రొద్దున్నే నలుగురిలో నానా మాటలన్నాడు. ధనానికి పేదలమైనా అభిమానానికి కాదుగా. ఒంటరివాడేని కాదు కాబట్టి కాని లేకుంటే యీపాటికి యీ లోకాన్నించి తరలిపోయి ఉండేవాణి పరలోకానికి, అతడు కూసిన మాటలు సహించలేక."

"మీకు తెలియకుండా దాచిన వేమున్నాయి ఇంకా చెప్పండి? నా మొదటి కాస్టుకే వారించుకుపోయింది నా మాడు పేటల చంద్రహారం. పిలవాకు బ్రతికి బయటపడటానికి ఖర్చయినాయి పెళ్ళినాడు"

కె. జయ

మీకు పెట్టిన వెండిచెంబు, పశ్చిము, పెళ్ళి నాడు మిత్రులు చదివించినవి వెండిగాసుల దగ్గరనుంచి కుంకుమ భరిజెలవరకు రెండవ కేస్సుకు పూరిచేశాము. ఇక మిగిలిందొక్కటే... మం...గ...శి...నూ...త్రం." ఇక మాటాడలేక పోయింది జానకి. వెలువగా పోయినా దుఃఖాన్ని ఆపుకోవటానికి చీరచేయగ నోట్లో కుక్కంటూ వెళ్ళింది వంటింట్లోకి. ఆపుకున్నా ఆగకుండా ధారాపాతంగా వస్తూన్న కన్నీటిని తుడుచుకుంటూ దిగాలుపడి మాస్తూ కూర్చున్నాడు వినోదబాబు.

2

వినోదబాబు లేనికంటుంబంలోనివాడు కాదు. తండ్రి జానకిరామయ్య, తల్లి పార్వతమ్మ. వీరికి యిద్దరు కుమారులు, ఒక్కతే కుమార్తె. తండ్రి యిచ్చిపొయిన మూడేకరాల మాగాణిని ఆరు ఎకరాలు చేశాడు జానకిరామయ్య కృషితోపాటు తెలివి తేలికైనా ఉపమాగించి, పెద్దవాడు

తండ్రికి చేదోడువాడోడుగా వ్యవసాయపు పనులలో సాయపడుతూ ఇంటివద్దనే ఉంటున్నాడు భార్యబిడ్డలతో. కుమార్తెకు ఒక ఎకరం కట్టుంయిచ్చి వైభవోపేతంగా జరిపించాడు వినాహం. చిన్నవాడు వినోదబాబుకు ది. ఏ. దాకా చదువుచెప్పించాడు.

ది. ఎ. చదువుతూన్న రోజుల్లోనే ఒక పర్యాయం బంధువులయింటికి వెళ్ళికి వెళ్ళాడు వినోదబాబు. ఆ వినాహానికి వచ్చిన జానకి తల్లిదండ్రులతో పరిచయమైంది. జానకి అప్పడు స్కూలు ఛానెల్ కాసు చదువుతూవుంది. జానకి తండ్రి రాఘవయ్యది తిండిరువకు లోటులేని కొపురం. వ్యాపారంలో బాగానే ఆరించాడు. ఆయనకు ఒక కుమారుడు, ఒక కుమార్తె. కుమారుడు రామా రావు బి. యల్. టి. డి. కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. జానకి అందమయిన పిల్. ఆమె అందవందాలు, విద్య, విషయ విధేయతలు, వినోదబాబును ఆకరించాయి.

కుమారునికి మనుసురాలిని వివాహం చేయాలని సంకల్పించారు జానకిరామయ్య, పార్వతమ్మలు. కుమార్తె వత్తిడివల్ల కొంత, ఆస్తి వస్తుందని ఆశతో కొంత ఆ అభిప్రాయం నిశ్చితమై కూర్చుంది వారి మనస్సుల్లో. పిల్ల చిన్నదికావడం, విద్యావిహీనురాలైకావడం కారణంగా ఆమెను వివాహమాడ తిరస్కరించాడు వినోదబాబు. అనేకవిధాల ప్రయత్నించారు తల్లిదండ్రులు, అన్నగారుకూడా. గత్యంతరంలేక చివరకు జానకి తోనే వివాహం జరిగింది వినోదబాబుకు, తల్లిదండ్రులకు పూరిగా యివ్వలేకపోయినా. తత్ఫలితంగానే ఏదైనా ఒక ఉద్యోగం చూచుకుని తన కాళ్ళపై తాను నిలబడవలసివచ్చింది వినోదబాబుకు. ఎలాగేతేనే ఎలక్ట్రిసిటీ డిపార్టుమెంట్లో ఉద్యోగం సంపాదించి భార్యతో కొపురంపెట్టాడు బస్లో. సంకల్పరం తిరగక పూర్వమే ఆకస్మికంగా మరణం చెందాడు జానకిరామయ్య. బదువేల రూపాయలు అప్పమాపించాడు అన్నగారు.

ఇటు రాఘవయ్య కుటుంబంకూడ వ్యాపారంలో బాగా చెబ్బుతినడంవల్ల ఆరించిన ఆస్తిపాసులు వారించుకుపోయాయి కర్పూరంలా. ఆ దిగులుతోనే జీవయాత్ర ముగించాడు రాఘవయ్య. తల్లి పేరుమీదఉన్న పది

FREE

అమూల్యమగు మీ జీవితము సౌఖ్య వంతముగా నుండుటకుగాను, రాజ వైద్యుల సలహాలు వుచితముగా చెప్పబడును. వయస్సు, రోగనూచనలు చెప్పవలయును.

Contact
MADAN MANJARI PHARMACY
KALBADEVI
Ramwadi, BOMBAY-2.

తలు ఇన్నూ గమ్మతప్ప వేరే ఆస్తిలేదు. ఆమె కూడా సంవత్సరంక్రితమే పరలోకయాత్ర చేసింది క్షయవ్యాధితో. 'కష్టాలన్నీ కలిసి కట్టుగా వస్తాయి' అనే నామెతికు యింకేం కోవాలి నిద్రపం!

3

ఇటు ఆన్ను గారిసుంచిగాని, అటు ఆత గారిసుంచిగాని ఏ విధమైన సహాయం లేక పోవడం, వచ్చే జీతం పొట్టగడవడానికే చాలకపోవడం, అవస్థలపాలయ్యాడు వినోద బాబు. ప్రతి కౌస్తుభు భాగ్యగండం గడిచి బయటపడడం, గోగాలతో పిలల ఆగోగ్యం సరిగా ఉండకపోవడం, మంగులకూ మాకు లకూ భరించలేక సతమతమవుతూ జీవగూత్ర సాగిస్తున్నాడు అలిగిలిగా అలుముకు వస్తూన్న అవస్థల తిట్టుకుంటూ. భార్యకు మరల కనేరోజులు

"వంటయింది, లేవండి." భావనా ప్రపంచంలో కొట్టుమిట్టాసుతూన్న వినోదబాబు వా సహజ జగత్తులోకి వచ్చాకా జానకి పిలుపుతో, ఎరధ్యానంగా భోజనం పూర్తి చేశాడు.

పరిస్థితి నవగాహన చేసికొన్న జానకి అబ్బాయి బంగారు గడిగూరం అమ్మి బాకీ తీర్చండి, గోజాలు కలిపిన నీ మరల చూడవచ్చు" అన్నది.

"ఏమండీ! మనం మన పద్ధతులు కొన్ని మార్పుకుంటే సంసారం యింత యిబ్బంది పడవలసిన అవస్థ తలపించకపోతే?" అన్నది తా నెప్పటినుంచో ఆలోచించిన విషయాన్ని వెలిబుచ్చుతూ.

"ఏమిటది జానకి?" ఆశ్రుతతో అడిగాడు.

"మనకు కాఫీఖర్చు సెలకు పదిపాను రూపాయలైనా అవుతుంది. మీసిగరెట్లు, సినిమాలు, స్నేహితులతో వింగులు వగైరా పీటిని మానగలిగామంటే సెలకు పాతిక రూపాయలు మిగల్చగలిగినవారమాతా మేమో ఆలోచించండి."

"నిజమేజానకి, నీవు చెప్పినది. కాని కానిని ఆచరించగల మంటానా?"

"నాకు ధైర్యముంది. మీర ఆలోచించాలి."

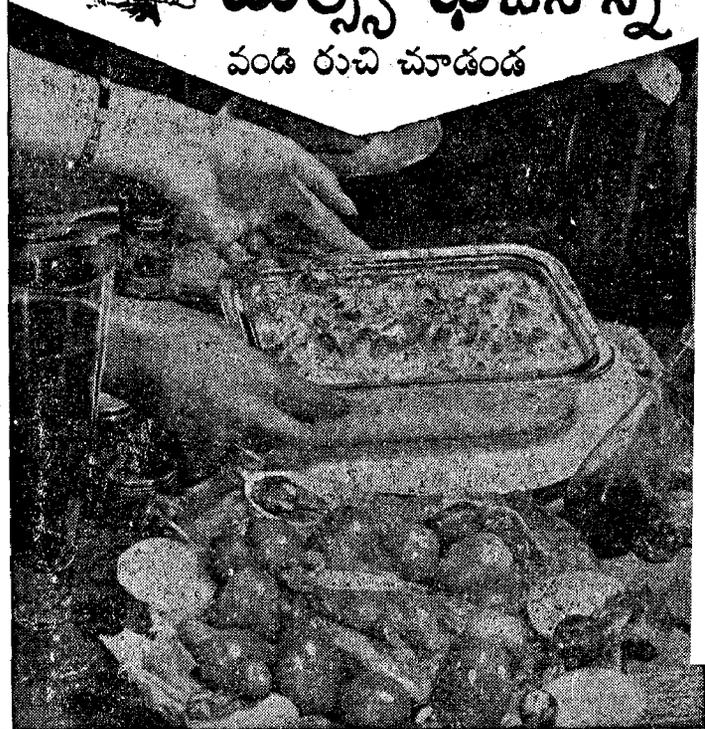
"సరే ఈరోజునుంచే వాటిని అమలు పరుద్దాం."

భోజనం ముగించుకొని ఆఫీసుకు చేరుకున్నాడు వినోదబాబు. మధ్యాహ్నం లంచీకి వెళ్ళాన్న తోటిసమాస్థాలతో లేకపోయి మరల కూర్చున్నాడు భార్యచెప్పిన సలహా గుర్తువచ్చి. మనసులో అంతర్ముద్ధిం ప్రారంభమైంది. చేయవలసినపని చేయలేక పోతున్నాడు. కొన్ని సంవత్సరాలనుంచి పాతుకుపోయిన అలవాటను ఒక్కమారుగా కూకటి ప్రేక్షతో వెకలింపలేక బాధ పడుతుఉన్నాడు.

"ఈ ఒక్కపూట త్రాగితే కాఫీ?"

ఈ ఆమోమవైన మత్స్య భోజనాన్ని వండి రుచి చూడండ

క్లికవ్ కార్నె ఏవర్, క్లిక డి చెండాడు ఉప్పు 5 పెద్ద చెండాలు ట్రాన్ అండ్ పాల్పర్ పేటెంట్ కార్నెప్లవర్, 2 కప్పుల పాలు, 6 చక్కెరలు వేసిలా ఎక్స్పుస్ క్లిక చెండాడు రెక్కవలాడ్ అయిర్, పాలలో ఏవర్ చేర్చి మరగజెట్ట

ఇంగ్లీషు, హిందీ, లేక తమిళ భాషలో నున్న ఉచితంగా ఇవ్వబడే, ఉత్పాదకరమైన కొక పిండివంటం పుస్తకము కోసం దిగువ కూపను పూరించి పంపండి (అక్కడేని భాషను కొట్ట వేయండి)

ఈపాలా ఉప్పు నిమిత్తం 15 నయాపెనెంట్ కపాలాదిగ్లంను ఇండుతో పంపియిస్తాను

నిమిత్తం/నిమిత్తం/నిమిత్తం.....

పిరుదామా.....

దిపాద్ధమెంటు APW 15

కార్నె ప్రాడక్ట్స్ కి (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ హోస్టల్ కార్నె నం. 994, బొంబాయి-1

వలెను. కొంచెం చల్లని పాలో రెక్కవలాడ్ అయిర్. ఉప్పు, ట్రాన్ అండ్ పాల్పర్ పేటెంట్ కార్నెప్లవర్ను కలిపి దీనిని మరిగిన పాలు ఏవర్లో చేర్చవలెను. రెండుగానున్న పెనములో (డబుల్ పాప్ టేన్) వేసి ముద్దగా రిక్కెబడేవరకూ—సుమారు 20 నిమిషాలు విడువకుండా కలపుచూ ఉడుకవేయవలెను దీనిలో వేసిలాకలిపి చంబడవలసిన వరలో (అచ్చులో) పోయవలెను. దీనిని ఎట్లని చెల్లె వండకోను, రిపి క్రీమికోను వడ్డించండి.

ట్రాన్ అండ్ పాల్పర్ కార్నెప్లవర్ పేటెంట్ అయివున్నది. ఈ వరికర్ణున్ని పరీక్షించండి. కాచి చల్లార్చిన ఒక గ్లాసుడు పీటిలో రెండు పెద్ద చెండాలు నిండుగా ట్రాన్ అండ్ పాల్పర్ పేటెంట్ కార్నెప్లవర్ వేసి కలియజెట్టండి. 24 గంటల కరువాల వహితము గుండును. ట్రాన్ అండ్ పాల్పర్ వారి తదితర శ్రేష్టమైన వరకలు: రైస్, కళ్లెడు పొడర. మినానకరమైన కార్నెప్లవర్.

కార్నె ప్రాడక్ట్స్ కో., (ఇండియా) ప్రైవేట్ లి., భారతదేశమునకు ఏజెంట్లు: స్వారి అండ్ కంపెనీ, లిమిటెడ్

“ఛా! ఏమైనాసరే దానిని ముట్టగూడదు. కిటికీనుంచి లోపల ప్రవేశించిన సిగరెట్టు పొగ నానికొకరంధ్రాలలో ప్రవేశించి కల వర పరిచింది. ఈ సమయంలో ఎవరైనా మిత్రుడన్నావ నే బాగుండును కనీసం ఆయన బలవంతం చేశాడు కాబట్టి త్రాగాను అని యెనాకోంత తృప్తిపొందవచ్చు, తన నిర్ణయానికి స్వస్తి చెప్పాననే బాధకలుగ కుండా.

చెడుకు సహాయపడినట్లు భగవంతుడు మంచికి సహాయపడడనడం నూటికి నూరు పాళ్లు నిజం, అతనికోరిక కనుగుణంగానే బావ రామారావు రానేవచ్చాడు చాలా కాలానికి చెలరేగిచూచి పోవాల, మాను కుందామనుకున్న కాఫీ, సిగరెట్టు మరల సాగాయి మూడురోజులు బావ గారి వేరుతో. మరునాటినుంచి పిలకు జ్వరం, తప్పలేదు కాఫీ పదిరోజులపాటు. ‘నవ్వు జాతికునికి కష్టాలు కాకపోతే కలుగుతాయా సుఖాలు!

4

మరల ప్రారంభమైంది జీవితంలో పోరాటం. సాయంత్రం ఆఫీసునుంచియింటికి చేరాడు వినోదబాబు. అడవికొయి కొసం నీవంగా మాటాడాడుయింటి యజమాని. పాలు పెరుగులవాళ్లు బాకీలకై రభస చేశారు ఉదయాన్నే. చిలరమలరే బాకీలనాళ్ల సంకతి వేరే చెప్పవలసిన పనేలేదు. జీవితమే ఒక బాకీ అయిపోయింది వినోదబాబుకు. మూడునాళ్లనుంచి దాదాపు పసులే జరుగు తున్నాయి. గతమంతా కళ్ళి ముందు నాట్యం చేస్తూంది. కనిపించినవారినెలా అడిగి విఫల మనోరథుడైనాడు. “ఏదో ఆపేదన కొద్ది అడగడమేగాని, ఎవరిస్తారు? తెచ్చిన బాకీలు తీరేనేగా! ఎరుగనివారు ఎటుతిరిగి యివ్వరు కనీసం తాకట్టుఅయినా లేండే. ఎరిగినవారు అసలే యివ్వరు పరసితి వారికి

తెలుసు కాబట్టి.” అన్నది అంతరాత్మ. కొండంత ఆశతో వెళ్ళాడు అన్న వద్దకు. అవమానంతో తిరిగవచ్చాడు, భార్య నిండు చూలాలి. ఆమె కాస్తువిషయం తెలుచు కుంటే గుండె చెరువవుతూ ఉన్నది. పసి పిలకు తీవ్రమైనజ్వరం, డాక్టరిచ్చిన ప్రిస్క్రిప్షన్ జేబులో భద్రంగా వున్నది.

పరిస్థితుల ప్రాబల్యం పెత్తనం చెలాయించసాగింది వినోదబాబుపై. తాను బ్రతికి వుండి కుటుంబం పక్షే బాధలను చూస్తూవుండటం దుస్వహ మనిపించింది. తండ్రి లేని విడ్డబనే భావంతో నేనా యీ లోకం పిల్లలను ఆదరించక పోతుందా తాను గతిలే అన్న నిర్ణయానికి వచ్చాడు. జీవితంలో తుది ఘడియలు సమీపించినట్లు బాధపడసాగాడు. అగ్ని పర్యతం బ్రద్దలు కావోతున్నట్లుంది మనస్సులో. చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళంతా చేరి వికటాట్రహాసం చేస్తున్నట్లుంది మనోవిధిలో. క్రూర దృష్టులతో ధన్యపటలం చేస్తున్నార అప్పల వాళ్ళంతా భావనా ప్రపంచంలో. మృత్యుదేవత తనకరకుహసాలతో ఆలింగనం చేసుకోబోతున్నది దృష్టిపథంలో. పెను తుఫాను చెలరేగింది. కూర్చున్నవాడు అమాంతము లేచి బయటికి వెళ్ళాడు. మందులపావు చేరుకున్నాడు.

పసిపిల్ల ప్రాణాలనెనా రక్షించాలనే దీక్షతో ఇతడిబింద తాకట్టుపెట్టి ఆపూటకు తావలసిన ఏర్పాట్లు చేసింది జానకి. పిల్లలను నిద్రపుచ్చి భరణోసం వేచి వేచి, నిదురించింది—తీరిన కష్టాలను తలచుకుంటూ.

5

రాత్రి పొద్దుపోయి ఇంటికిచేరాడు వినోద బాబు. ‘నాన్నా’ అంటూ కాళ్ళను పెన వేసుకుంటున్న ట్రగుపించారు—అభం శుభం తెలియని అనూయకులైన ఆ అర్చకులు.

“ఏమండీ! నన్నూ నా పిల్లలను నల్లెటో ముంచుతారా? బ్రతికం లే బలునాకే నా తిని జీవించవచ్చు. అంత సాహసానికి తల పడకండి,” అంటూ కన్నీరు మున్నీరుగా దుఃఖిస్తూ తనను వారినున్న ట్రగుపించింది భార్య. నిద్రున్న వారివెళ్ళు చూచాడు ఒకసారి. దృఢ నిశ్చయం సన్నగిలసాగింది. ముఖాన్ని ప్రక్కకు తిప్పాడు. భార్య విడ్డలు ఆకలితో అలమటించుతూ విఫల వెంట తిరుగుతున్నట్లు కనిపించారు. ప్రతి వారు తిట్టి తిరమేస్తున్నట్లు కనిపించారు. “ఫీ! నా కష్టాలు బావుకోటానికి వారిని కష్టపాల్పేయటమా? కాదు, కాదు. వారినే యీ కష్టాలనుంచి కాశ్యతం గా విముక్తుల్ని చేస్తాను.” స్థిరసంకల్పంతో వారిని సమీపించాడు. స్వప్న జగత్తులో అమందాసం దాన్ని మారగొంటూన్న పసికందుల ముఖ బింబాలు, తల్లిగర్భంలో చిరునవ్వులతో కేరింతాలు కొడుతున్న పసిపాప, కష్ట సుఖాలు కాచి వజ్రబోస కరణామృతాన్ని చిందిచే యిల్లాలి వదనం మార్చుకొన్న నిశ్చయాన్ని మరల మొదటికి చేర్చాయి.

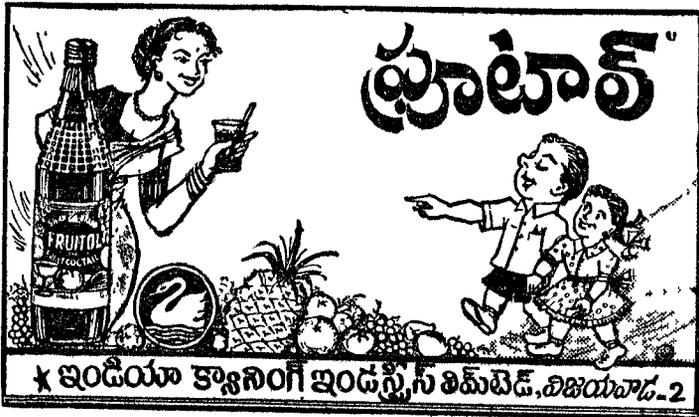
భద్రంగా జేబులో దాచిన మందుపాటం బయటికి తీశాడు. గ్లాసులో నీళ్ళలో కొలి పాడు. ‘ప్రభూ! నా కుటుంబాన్నె నా కష్టాలపాలు గాకుండా కాపాడు’ అంటూ భగవంతుణ్ణి కడసారిగా ప్రార్థించాడు. ‘రా నాయనా! ఇంకా జాగు చేస్తావేం? అని కరుణహస్తాలతో పితృదేవతలు ఆప్యో నిస్తున్నాగు. గ్లాసుండుకొన్నాడు కంపిత హస్తాలతో. క్షణక్షణానికి వికల మెహాతున్న హృదయాన్ని రాయి చేసుకున్నాడు. తన కష్టాలు కాశ్యతం గా తీరిపోతున్నవి. మృత్యు దేవత తన నానందంలో కాగలింతుకో బోతున్నది. గ్లాసును ముద్దాడబోతున్నాయి పెదవులు. పాపం, వాటికేం తెలుసు, అది హాలా హలమని

“వినోద బాబు గారూ!” బయటి నుండి పిలుపు. చిందిచిన హృదయాన్ని సరి చేసు కున్నాడు. వెంటవెంటనే పిలుపులు రాసా గాయి బయటినుంచి. ధైర్యం సహిపోయింది వచ్చి తలుపు తెరిచాడు.

“వినోదబాబు గారు మీరేనా? తెలిగ్రాం వచ్చింది” అన్నాడు. వణకుతూన్న హస్తాలతో సంతకం చేసి తీసుకున్నాడు. చెదిరిన హృదయంతో చించాడు.

“జానకితో వెంటనే బయలుదేరి రావాలి. అమ్మతాలూకు ఇన్నూరెన్ను పైకం రేపే కోర్టులో తీసుకోవాలి.”—‘రామారావు’ కలా! నిజమా! కేకలకు నిద్రనుండి లేచిన జానకి నీరసంగా బయటికి వచ్చి ‘ఏమిటండీ’ అన్నది.

“నీవు కలలు గన్న మంచి రోజులు వచ్చాయి జానకి!” అన్నాడు వినోదబాబు సంతోషరీతితో.

× ఇండోయా క్యానింగ్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, బెజ్జయ్యపాడ-2

NVKR & LVL

